

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

5. prosinca 2013. *

„Sloboda kretanja radnika – Članak 45. UFEU-a – Uredba (EU) br. 492/2011 – Članak 7. stavak 1. – Nacionalno uređenje koje predviđa djelomično uvažavanje razdoblja rada kod poslodavaca koji nisu Land Salzburg – Ograničenje slobode kretanja radnika – Opravdanja – Važni razlozi u općem interesu – Cilj nagrađivanja vjernosti – Upravno pojednostavljenje – Transparentnost“

U predmetu C-514/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Landesgericht Salzburg (Austrija), odlukom od 23. listopada 2012., koju je Sud zaprimio 14. studenoga 2012., u postupku

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

protiv

Land Salzburg,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot i A. Arabadžiev (izvjestitelj), suci,

nezavisni odvjetnik: Y. Bot,

tajnik: C. Strömholm, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 12. rujna 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH, C. Mahringer, *Rechtsanwalt*,
- za Land Salzburg, I. Harrer-Hörzinger, *Rechtsanwältin*, i P. Sieberer, *Prozessbevollmächtigter*,
- za vladu Austrije, C. Pesendorfer i M. Winkler, u svojstvu agenata,
- za vladu Njemačke, T. Henze te K. Petersen i A. Wiedmann, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, J. Enegren, V. Kreuzschatz i F. Schatz, u svojstvu agenata,

* Jezik postupka: njemački.

odlučivši nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez njegovog mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 45. UFEU-a i članka 7. stavka 1. Uredbe (EU) br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji (SL L 141, str.1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 2., str. 264.).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (radničko vijeće klinikâ Landa Salzburg) i Land Salzburg, zbog djelomičnog uvažavanja, u svrhu izračuna primitaka od rada radnika Landa Salzburg, razdoblja rada koje su ti radnici ostvarili kod drugih poslodavaca.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Članak 7. stavak 1. Uredbe br. 492/2011 određuje:

„Prema radniku koji je državljanin države članice ne smije se, zbog njegovog državljanstva, u drugoj državi članici postupati drukčije nego što se postupa prema domaćim radnicima kad je riječ o uvjetima zapošljavanja i rada, a posebno primicima od rada i otpuštanju te, ako postane nezaposlen, vraćanju na posao ili ponovnom zapošljavanju.”

Austrijsko pravo

- 4 Članak 1. zakona Landa Salzburg o raspoređivanju agenata (Salzburger Landesbediensteten-Zuweisungsgesetz, LGBL. 119/2003), određuje kako slijedi:

„(1) Agenti koji na dan koji prethodi stupanju na snagu ovog zakona rade

1. za holding društvo klinikâ Landa Salzburg ili
2. u jednoj od institucija holding društva (bolnica Landa Salzburg Saint Johann, neuropsihijatrijska klinika Landa Salzburg Christian Doppler, bolnica Landa Salzburg Saint Veit u Pongauu, institut za sportsku medicinu, središnje i uslužne institucije, obrazovni centar)

od stupanja na snagu ovog zakona imaju se smatrati raspoređenima na mjesta na kojima se trenutačno nalaze, uz uvažavanje njihovih prava i obveza, u svojstvu agenata na neodređeno vrijeme [Gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (u daljnjem tekstu: SALK)].

(2) Osim ako je drugačije navedeno, agentima se u smislu ovog zakona smatraju službenici [...] i ugovorni djelatnici [...] Landa.”

- 5 Članak 3. navedenog zakona određuje:

(1) Upravitelj [SALK-a] ovlašten je angažirati, u ime i za račun Landa Salzburg [...] osoblje nužno za izvršavanje zadaća [SALK-a] sukladno sistematizaciji radnih mjesta [...]

(2) Osobe koje su angažirane sukladno stavku 1. jesu ugovorni djelatnici Landa Salzburg [...] i smatraju se raspoređenima u službu kod [SALK-a].”

- 6 Članak 53. stavak 1. zakona Landa Salzburg o položaju ugovornih djelatnika (Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz), u svojem tekstu koji se primjenjuje na činjenice u glavnom postupku (LGBL. 4/2000, u daljnjem tekstu: L-VBG), određuje:

„Ugovorni djelatnik u viši razred svoje kategorije napreduje svake dvije godine. To napredovanje ovisi, osim ako je drugačije određeno, o referentnom datumu za potrebe napredovanja.”

- 7 Članak 54. L-VBG-a je određivao:

„Referentni datum za potrebe napredovanja treba utvrditi na način da se uzme da danu zapošljavanja prethodi 60 % drugih razdoblja rada. Pod „drugim razdobljima rada” smatra se cjelokupni period između navršene 18. godine života (ili 22. godine za mjesta koja zahtijevaju visoko obrazovanje) i dana stupanja u službu Landa. [...]”

- 8 L-VBG je izmijenjen 2012. s retroaktivnim učinkom od 1. siječnja 2004. (LGBL. 99/2012). Izmijenjeni članak 54. L-VBG-a određuje kako slijedi:

„(1) Referentni datum za potrebe napredovanja treba utvrditi na način da se uzme da, na način utvrđen u stavku 2., danu zapošljavanja prethodi period nakon 30. lipnja one godine, nakon upisa u nižu srednju školu, u tijeku koje je okončano ili je trebalo biti okončano devet godina školovanja.

(2) Razdoblja iz stavka 1. prethode danu zapošljavanja kako slijedi:

1. do tri godine; u kategoriji primitaka (A) do ukupno sedam godina;
2. za razdoblja duža od toga, u visini od 60 %.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 9 SALK je holding društvo koje se sastoji od triju bolnica i ostalih ustanova koje se nalaze u Landu Salzburg te čiji je jedini dioničar Land Salzburg, tuženik u glavnom postupku. U skladu s nacionalnim zakonodavstvom, zaposlenici SALK-a su službenici ili ugovorni djelatnici Landa Salzburg.
- 10 Iz spisa podnesenog Sudu proizlazi da je na dan 31. svibnja 2012. za SALK radilo 716 liječnika, od kojih je 113 iz država članica Europske unije ili Europskoga gospodarskog prostora (EGP) izvan Republike Austrije, kao i 2850 ostalih zdravstvenih radnika, od kojih je 340 iz država članica Unije ili EGP-a izvan Republike Austrije.
- 11 Tužbom podnesenom 6. travnja 2012. Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH podnio je Landesgericht Salzburg zahtjev za utvrđenje, s učinkom *inter partes*, prava zaposlenika SALK-a na priznavanje cjelokupnog razdoblja u kojem su obavljali profesionalnu aktivnost u Uniji ili EGP-u, kod poslodavaca koji nisu Land Salzburg, a u svrhu utvrđivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja u viši razred njihove kategorije uz obrazloženje da bi to razdoblje – u slučaju da je provedeno u službi kod Landa Salzburg – bilo uzeto u obzir u cijelosti.

- 12 Iz zahtjeva za prethodnu odluku proizlazi da je tužba podnesena temeljem članka 54. stavka 1. zakona o radnim i socijalnim sudovima (Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz). Sukladno navedenoj odredbi, predstavnička tijela radnika, s obzirom na to da imaju stranačku sposobnost, mogu u području svoje nadležnosti pokretati radne sporove s ciljem da se utvrdi postojanje ili nepostojanje prava ili pravnih odnosa koji se tiču najmanje trojice zaposlenika neke ustanove ili poduzeća.
- 13 Sud koji je uputio zahtjev konstatira da, radi utvrđivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja zaposlenika SALK-a u viši razred njihove kategorije, članak 54. L-VBG-a razlikuje radnike koji su radili samo za službe Landa Salzburg i one koji su radili i za druge poslodavce. Kod prvonavedenih razdoblja rada uzimaju se u obzir u cijelosti, dok se kod drugonavedenih razdoblja rada prije zapošljavanja kod Landa Salzburg uzimaju u obzir samo u visini od 60 %. Sukladno tome zaposlenici koji svoju profesionalnu aktivnost započnu kod Landa Salzburg bili bi razvrstani u viši platni razred u odnosu na one koji su usporedivo radno iskustvo jednakog trajanja stekli kod drugih poslodavaca.
- 14 Sud koji je uputio zahtjev smatra da članak 54. L-VBG-a nije izravno diskriminatoran na osnovi državljanstva, utoliko što se jednako primjenjuje i na austrijske državljane i na državljane drugih država članica. Međutim, taj sud izražava sumnju u pogledu sukladnosti navedene odredbe s člankom 45. UFEU-a i člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 492/2011.
- 15 U tim je okolnostima Landesgericht Salzburg odlučio prekinuti postupak i Sudu uputiti sljedeće prethodno pitanje:

„Protive li se članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 1. Uredbe [br. 492/2011] nacionalnom zakonodavstvu (u konkretnom slučaju člancima 53. i 54. L-VBG-a), prema kojem poslodavac iz javnog sektora – u svrhu utvrđivanja datuma bitnog za napredovanje u više platne razrede – u cijelosti uvažava razdoblja neprekinutog rada koja su njegovi zaposlenici proveli u njegovoj službi, dok razdoblja rada koja su njegovi zaposlenici proveli kod drugih poslodavaca, bilo iz privatnog bilo iz javnog sektora, uzima u obzir samo paušalno, djelomično i počevši od određene životne dobi, pri čemu se ne pravi razlika je li to bilo u Austriji ili drugoj državi članici [Unije] ili EGP-a?”

O prethodnom pitanju

Dopuštenost

- 16 Land Salzburg ističe da je zahtjev za prethodnu odluku nedopušten zbog toga što isti ne sadrži dovoljno činjeničnih i pravnih elemenata nužnih za to da bi Sud mogao dati koristan odgovor na postavljeno pitanje. Osobito se tvrdi da je sud koji je uputio zahtjev propustio u obzir uzeti članak 54. L-VBG-a u izmijenjenom tekstu, a koji se primjenjuje u glavnom postupku.
- 17 U tom pogledu treba podsjetiti na to da nužnost za iznalaženje tumačenja prava Unije koje bi bilo korisno za nacionalnog suca zahtijeva da on odredi činjenični i pravni okvir u koji se smještaju postavljena pitanja ili da, u najmanju ruku, objasni činjenične pretpostavke na kojima se temelje njegova pitanja (vidjeti presudu od 31. siječnja 2008., *Centro Europa 7*, C-380/05, *Recueil*, str. I-349., točku 57. i tamo navedenu sudsku praksu te presudu od 11. ožujka 2010., *Attanasio Group*, C-384/08, *Recueil*, str. I-2055., točka 32.).
- 18 Sud također inzistira na važnosti upućivanja od strane nacionalnog suca na točne razloge koji su ga naveli na to da postavi pitanje o tumačenju prava Unije i da nužnim ocijeni upućivanje prethodnih pitanja Sudu (u tom smislu vidjeti osobito presudu od 6. prosinca 2005., *ABNA i dr.*, C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04, *Recueil*, str. I-10423., točku 46. i tamo navedenu sudsku praksu, kao i rješenje od 20. siječnja 2011., *Chihabi i dr.*, C-432/10, točku 22.).

- 19 U konkretnom slučaju mora se utvrditi da zahtjev za prethodnu odluku sadrži činjenične i pravne elemente koji Sudu omogućuju da korisne odgovore sudu koji je uputio zahtjev, kao i vladama država članica i drugim zainteresiranim stranama da, sukladno članku 23. Statuta Suda Europske unije, podnesu svoja očitovanja. Razlozi koji su sud koji je uputio zahtjev naveli da Sudu uputi prethodno pitanje također su jasno navedeni u odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku.
- 20 Povrh toga, sud koji je uputio zahtjev je – u odgovoru na zahtjev za pojašnjenja koji mu je uputio Sud sukladno članku 101. svog poslovnika – istaknuo da članak 54. L-VBG-a u izmijenjenom tekstu nikako ne utječe na relevantnost prethodnog pitanja, s obzirom na to da je ta odredba zadržala uzimanje u obzir razdoblja rada ostvarenog između 18. ili 22. godine i dana stupanja u službu kod Landa Salzburg u visini od 60 %.
- 21 Sukladno navedenome, zahtjev za prethodnu odluku jest dopušten.

Meritum

- 22 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 1. Uredbe br. 492/2011 tumačiti na način da se protiv nacionalnom zakonodavstvu prema kojem se, radi utvrđivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja zaposlenika neke jedinice regionalne ili lokalne samouprave u više platne razrede njihove kategorije, razdoblja neprekinutog rada kod te jedinice uzimaju u obzir u cijelosti, dok se svako drugo razdoblje rada u obzir uzima samo djelomično.
- 23 Članak 45. stavak 2. UFEU-a zabranjuje svaku diskriminaciju na temelju državljanstva među radnicima iz država članica, u vezi sa zapošljavanjem, primicima od rada i ostalim uvjetima rada i zapošljavanja. Članak 7. stavak 1. Uredbe br. 492/2011 predstavlja samo posebni izraz načela nediskriminacije utvrđenog u članku 45. stavku 2. UFEU-a, u specifičnom području uvjeta rada i zapošljavanja, te ga, prema tome, treba tumačiti na isti način kao i članak 45. stavak 2. UFEU-a (presuda od 26. listopada 2006., Komisija/Italija, C-371/04, *Recueil*, str. I-10257., točka 17. i tamo navedena sudska praksa).
- 24 Utvrđivanje referentnog datuma za potrebe napredovanja u više platne razrede bez sumnje pripada, kao element koji utječe na primitke od rada radnika, u područje primjene odredaba navedenih u prethodnoj točki.
- 25 Načelo jednakog postupanja iz članka 45. UFEU-a i iz članka 7. Uredbe br. 492/2011 zabranjuje ne samo izravnu diskriminaciju na temelju državljanstva nego i sve druge prikrivene oblike diskriminacije koji, uz primjenu drugih kriterija razlikovanja, u stvarnosti dovode do istog rezultata (vidjeti osobito presudu od 23. svibnja 1996., O'Flynn, C-237/94, *Recueil*, str. I-2617., točku 17., i presudu od 28. lipnja 2012., Erny, C-172/11, točku 39.).
- 26 Osim ako je objektivno opravdana i proporcionalna cilju koji teži postići, odredbu nacionalnog prava, iako je ista primjenjiva bez obzira na državljanstvo, treba smatrati neizravno diskriminatornom ako je po samoj svojoj prirodi podobna više oštetiti radnike migrante nego domaće radnike i ako stoga postoji opasnost da radnike migrante stavlja u osobito nepovoljan položaj (u tom smislu vidjeti presudu od 10. rujna 2009., Komisija/Njemačka, C-269/07, *Recueil*, str. I-7811., točku 54. i tamo navedenu sudska praksu).
- 27 Da bi se neku mjeru moglo označiti kao neizravno diskriminatornu, nije nužno da ona vlastite državljanke stavlja u povoljniji položaj ili da samo državljanke drugih država članica, a ne i vlastite, stavlja u nepovoljniji položaj (gore navedena presuda Erny, točka 41. i tamo navedena sudska praksa).

- 28 U konkretnom slučaju, svojim odbijanjem da uvaži ukupno relevantno razdoblje rada radnika migranta kod poslodavca sa sjedištem u državi članici koja nije Republika Austrija, nacionalno zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku može, s jedne strane, više oštetiti radnike migrante nego domaće radnike, na način da prve stavlja u nepovoljniji položaj i to utoliko što su oni najvjerojatnije profesionalno iskustvo stekli u nekoj državi članici koja nije Republika Austrija prije nego što su stupili u službu kod Landa Salzburg. Na taj bi način radnik migrant koji je relevantno profesionalno iskustvo stekao kod poslodavca sa sjedištem u nekoj državi članici koja nije Republika Austrija, i to jednakog trajanja kao i radnik koji je radno iskustvo stekao u službama Landa Salzburg, bio svrstan u niži platni razred od posljednjega.
- 29 S druge pak strane sud koji je uputio zahtjev napominje da navedeno zakonodavstvo na isti način oštećuje i radnike koji su ponovno pristupili službama Landa Salzburg nakon što su iste napustili i radili kod drugih poslodavaca, i to u mjeri u kojoj im se ukupna razdoblja rada ostvarena do ponovnog pridruživanja službama Landa uvažavaju samo u visini od 60%. Na taj način to zakonodavstvo može demotivirati radnike koji već rade kod Landa Salzburg da izvršavaju svoje pravo na slobodu kretanja. Naime, ako se odluče napustiti službe Landa, a potom se naknadno požele vratiti, cjelokupna razdoblja rada do tog trenutka bi se prilikom obračuna njihovih primitaka od rada uvažila samo djelomično.
- 30 No nacionalne odredbe koje sprječavaju ili demotiviraju radnika državljana neke države članice da s ciljem izvršavanja svog prava na slobodu kretanja napusti svoju državu podrijetla, predstavljaju prepreke toj slobodi, čak i ako se primjenjuju bez obzira na državljanstvo odnosnih radnika (vidjeti osobito presudu od 17. ožujka 2005., *Kranemann*, C-109/04, *Recueil*, str. I-2421., točku 26., i presudu od 16. ožujka 2010., *Olympique Lyonnais*, C-325/08, *Recueil*, str. I-2177., točku 34.).
- 31 Točno je da zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku može škoditi ne samo radnicima migrantima već i domaćim radnicima koji su relevantno profesionalno iskustvo stekli kod nekog poslodavca sa sjedištem u Austriji koji nije Land Salzburg. No, kako je i napomenuto u točki 27. ove presude, da bi se neka mjera mogla označiti kao neizravno diskriminatorna, nije nužno da ona vlastite državljanke stavlja u povoljniji položaj ili da samo državljanke drugih država članica, a ne i vlastite, stavlja u nepovoljniji položaj.
- 32 Doista, sve odredbe UFEU-a koje se odnose na slobodu kretanja osoba, kao i odredbe Uredbe br. 492/2011, imaju za cilj državljanima država članica olakšati obavljanje profesionalnih aktivnosti bilo koje vrste na području Unije, te se iste protive mjerama koje bi mogle spomenute državljanke stavljati u nepovoljniji položaj ako žele neku ekonomsku aktivnost obavljati na području neke druge države članice (u tom smislu vidjeti osobito navedene presude *Kranemann*, točku 25., i *Olympique Lyonnais*, točku 33.).
- 33 U pogledu argumentacije austrijske i njemačke vlade, koje smatraju da nacionalno zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku ima samo neizvjestan učinak na odluku radnika migranta da se pridruži službama SALK-a, treba podsjetiti na to da razlozi zbog kojih neki radnik migrant odluči iskoristiti svoju slobodu kretanja unutar Unije ne mogu biti uzeti u obzir prilikom ocjenjivanja diskriminatornog karaktera neke nacionalne odredbe. Doista, mogućnost korištenja jedne toliko temeljne slobode kao što je sloboda kretanja osoba ne može biti ograničena takvim razmatranjima čisto subjektivne prirode (presuda *O'Flynn*, točka 21.).
- 34 Povrh toga, članci ugovora koji se odnose na slobodu kretanja roba, osoba, usluga i kapitala predstavljaju temeljne odredbe za Uniju te je svaka prepreka toj slobodi, pa makar bila i male važnosti, zabranjena (vidjeti osobito presudu od 15. veljače 2000., *Komisija/Francuska*, C-169/98, *Recueil*, str. I-1049., točku 46., kao i presudu od 1. travnja 2008., *Gouvernement de la Communauté française et gouvernement wallon*, C-212/06, *Recueil*, str. I-1683., točku 52. i tamo navedenu sudsku praksu).

- 35 U skladu s navedenim, nacionalno zakonodavstvo kao što je ono u glavnoj stvari može spriječiti slobodu kretanja radnika, što je načelno zabranjeno člankom 45. UFEU-a i člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 492/2011.
- 36 Takva mjera može biti dopuštena jedino ako se njome ostvaruje jedan od legitimnih ciljeva navedenih u ugovoru ili ako je opravdana važnim razlozima u općem interesu. No, u tom slučaju, potrebno je još i da njezina primjena bude prikladna za ostvarenje predmetnog cilja i da ne prelazi ono što je nužno za njegovo postizanje (u tom smislu vidjeti osobito navedene presude Kranemann, točku 33., i Olympique Lyonnais, točku 38.).
- 37 U tom pogledu sud koji je uputio zahtjev smatra da zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku uvodi „naknadu za vjernost” s ciljem nagrađivanja radnika koji svoje karijere provode kod istog poslodavca. Prema Landu Salzburg i austrijskoj vladi navedeno zakonodavstvo ne ustanovljuje takvu naknadu.
- 38 Čak i kada bi se pretpostavilo da je cilj tog zakonodavstva zaista nagrađivanje vjernosti radnika prema njihovim poslodavcima, i kada bi bilo moguće da takav cilj može predstavljati važan razlog u općem interesu (vidjeti presudu od 30. rujna 2003., Köbler, C-224/01, *Recueil*, str. I-10239., točka 83.), mora se ustvrditi da se – imajući u vidu osobine navedenog zakonodavstva – u njemu sadržana prepreka ne čini prikladnom za jamčenje ostvarenja tog cilja.
- 39 Doista, sud koji je uputio zahtjev je u odgovoru na zahtjev za pojašnjenja iz točke 20. ove presude ustvrdio da se zaposlenicima SALK-a, s obzirom na to da su oni službenici ili ugovorni djelatnici Landa Salzburg, ranija razdoblja rada koja su bez prekida obavljena u službama koje ne spadaju samo pod SALK, već pod Land Salzburg općenito – bez obzira na to postoji li neka povezanost s funkcijama koje obavljaju kod SALK-a ili ne – uzimaju u obzir u cijelosti.
- 40 No, imajući u vidu mnogobrojnost potencijalnih poslodavaca koji su u nadležnosti Landa Salzburg, takav je sistem nagrađivanja zamišljen kako bi omogućio mobilnost unutar određene skupine poslodavaca, a ne kako bi nagradio vjernost radnika prema točno određenom poslodavcu (u tom smislu vidjeti presudu od 30. studenoga 2000., Österreichischer Gewerkschaftsbund, C-195/98, *Recueil*, str. I-10497., točku 49.).
- 41 Land Salzburg te austrijska i njemačka vlada ističu da zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku promiče legitimne ciljeve upravnog pojednostavljenja i transparentnosti. U pogledu prvog cilja paušalno određivanje u visini od 60 % svih razdoblja rada ostvarenog kod drugih poslodavaca koji nisu Land Salzburg zamijenilo je raniji kompliciran sustav s ciljem da pojednostavi izračune koje mora obaviti uprava prilikom utvrđivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja u više platne razrede te od tada više nije bilo nužno cijelu profesionalnu karijeru novozaposlenih radnika ispitivati točku po točku, čime su posljedično smanjeni pripadajući upravni troškovi.
- 42 Ipak, ne bi se moglo prihvatiti da cilj upravnog pojednostavljenja s jedinom svrhom olakšanja zadataka javne uprave, posebice izračuna koje ona mora obaviti, predstavlja važan razlog u općem interesu kojim se može opravdati ograničenje slobode toliko temeljne kao što je sloboda kretanja radnika koju jamči članak 45. UFEU-a.
- 43 Nadalje, razmatranje prema kojem takvo pojednostavljenje omogućuje smanjenje upravnih troškova čisto je ekonomske prirode, i dakle ne može, sukladno ustaljenoj sudskoj praksi, biti važan razlog u općem interesu (vidjeti osobito presudu od 15. travnja 2010., CIBA, C-96/08, *Recueil*, str. I-2911., točku 48. i tamo navedenu sudsku praksu).
- 44 U mjeri u kojoj nacionalno zakonodavstvo koje se primjenjuje u glavnom postupku želi osigurati povećanu transparentnost prilikom utvrđivanja referentnog datuma za potrebe napredovanja u više platne razrede, mora se utvrditi da u svakom slučaju ovo zakonodavstvo nadilazi ono što je nužno za

ostvarenje tog cilja. Naime, zahtijevana transparentnost mogla bi biti osigurana mjerama koje ne priječe slobodu kretanja radnika, kao što su izrada te objavljivanje ili razglašavanje primjerenim sredstvima, unaprijed određenih nediskriminatornih kriterija za procjenu trajanja profesionalnog iskustva relevantnog za potrebe napredovanja u više platne razrede.

- 45 Imajući sve prije navedeno u vidu, na postavljeno pitanje treba odgovoriti da se članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 1. Uredbe br. 492/2011 trebaju tumačiti na način da se protive nacionalnom zakonodavstvu prema kojem se – u svrhu utvrđivanja referentnog datuma radi napredovanja u više platne razrede njihove kategorije zaposlenika neke jedinice lokalne ili regionalne samouprave – razdoblja neprekinutog rada ostvarena u službi te jedinice uvažavaju u cijelosti, dok se svako drugo razdoblje rada uzima u obzir samo djelomično.

Troškovi

- 46 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Članak 45. UFEU-a i članak 7. stavak 1. Uredbe br. 492/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2011. o slobodi kretanja radnika u Uniji trebaju se tumačiti na način da se protive nacionalnom zakonodavstvu prema kojem se – u svrhu utvrđivanja referentnog datuma radi napredovanja u više platne razrede njihove kategorije zaposlenika neke jedinice lokalne ili regionalne samouprave – razdoblja neprekinutog rada ostvarena u službi te jedinice uvažavaju u cijelosti, dok se svako drugo razdoblje rada u obzir uzima samo djelomično.

Potpisi